

**T.C.
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ**

**IV. ULUSLARARASI
KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT BİLİMİ
KONGRESİ**

**“Kültürler ve Değerler Buluşması”
01-03 Kasım 2012**

BİLDİRİ ÖZETLERİ

Yayına Hazırlayanlar

**Doç. Dr. Yusuf ÖZ
Arş. Gör. Ahmet ÖZMEN**

**KIRIKKALE
2012**

عناصر ادبی مشترک ترکیه و ایران در رمان (زندگی نو و بیوتن)

استادیار دانشگاه شامه دکتر فریده داودی مقدم

ادبیات کلاسیک ایران و ترکیه، از دیر باز پیوندی دیرینه دارد و موتیف های مشترک میان ادبیات دو کشور در میان آثار ادبی آنها حکایت گر این ماجراست. با تأمل و تحلیل در ادبیات مدرن ایران و ترکیه تأثیر و عمق این پیوند را در ادبیات معاصر این دو کشور همچنان با بر جا می یابیم.

این پژوهش به نقد و تحلیل رمان زندگی نو اثر اورهان پاموک و مقایسه ی آن با رمان ایرانی بیوتن نوشته ی رضا امیر خانی می پردازد. در زندگی نو و بیوتن آرکی تایپ سفر حضوری گسترده دارد و نیز با متون کلاسیک چون مثنوی مولانا در پیوندی عمیق است.

مدرن قابل تحلیل هستند. بیان عدم قطعیت و تکثر معناها، بی هویت بودن اشخاص، تغییر دیدگاهها از اول شخص به سوم شخص، شرکت دادن خواننده در امر روایت و... از شگردهای داستان های پست مدرن هستند که توسط امیر خانی و پاموک به کار گرفته شده است و در این پژوهش از این دیدگاه نقد می شوند. پاموک و امیر خانی به دنبال کشف معنا برای انسان های شرقی هستند که در تضاد میان سنت و مدرنیته سرگردانند. پاموک همانند مولانا جلال الدین محمد در داستان خواب گنج در دفتر ششم مثنوی به سفری می رود که انتهایش سرزمینی نو نیست. اول و آخر سفر همان جایی است که ما هستیم.

از موتیف های مشترک دیگر این رمان با متون کلاسیک ایرانی حضور عنصر نور است که در پرتوی حکمت اشرافی این تحقیق به بیان مشترکات این رمان با برخی موتیف ها و آرکی تایپ های ادبیات کلاسیک ایرانی و داستان های معاصر فارسی می پردازد تا بیانگر پیوند عمیق و کهن میان ذهن و ضمیر نویسندگان دو کشور باشد.

کلید واژه: رمان، زندگی نو، بیوتن، پاموک، امیر

خانی